

Левкадія ЛУЧИЦЬКА

Згадка про

ГУСЯТИН

А вічний Збруч
тече повз нашу хату,
Його ніхто
не зможе замулить.
Гусятине, мій вірний,
щирий брате,
Настав наш час
співати і любити.

**Левкадія Лучицька. Згадка про Гусятин –
стародавнє історичне містечко. – Івано-Франківськ:
Факел, 2008. – 50 с.: іл.**

В Згадці розглянуті історичні події, які так чи інакше торкалися життя стародавнього Гусятин, наведено перекази та легенди про нього, міститься географічний опис Подільського краю. Особлива увага звернута подіям останнього століття, свідком та учасником яких була авторка.

солоспівах знайшли своє найяскравіше втілення його талант лірика і романтичні риси стилю. Джерелом цього жанру в українській музиці є з одного боку народна, з другого - міська побутова пісня. Солоспіви Січинського, маючи всі згадані риси, виділяються незвичайною, гнучкою, невідривно пов'язаною з відтінками тексту, мелодикою.

Помер (від раку горла) 26 травня 1909 року у Станиславові (нині – Івано-Франківськ), де й похоронений. Його могила з пам'ятником М. Зоря знаходиться тепер у центральному сквері Івано-Франківська.

Тимон Заборовський (1799 – 1828)

Поет родом з Галичини. Народився в селі Личківці Гусятинського повіту. Цікавився історією Київської Русі. Вчився у Львові і Кременці. Тимон Заборовський – представник "української школи" в польській літературі. Писав поезії і драматичні твори про минуле України. Наприклад, "Думи Подольске з часув пановання турецького" (видані посмертно в 1830 році).

Жив певний час у Варшаві. 1820 року повернувся в рідне село. Втопився у Збручі, але не встановлено, чи смерть виникла з нещасного випадку, чи самогубство.

Іван Пулюй – фізик, народився в с.м.т. Гримайлів 2 лютого 1845 р. Вчився в гімназії у Тернополі, потім в духовній семінарії, але не висвятився, а поїхав у Відень вивчати фізику. У 1865 р. закінчив навчання в Тернопільській гімназії, у 1869 – на теологічному факультеті, а в 1872 – на логічному факультеті, а в 1872 – на фізичному відділі філософічного факультету Віденського університету. У 1877 р. здобув науковий ступінь доктора натуральної філософії Страсбурзького університету

Немає ще книги, яка давала б цілісний і досить

повний творчий портрет цієї винятково колоритної постаті в історії науки, техніки, культури і навіть політики.

І. Пулюя запросили на посаду професора експериментальної і технічної фізики Німецької вищої технічної школи у Празі, де він заснував в 1902 р. кафедру електротехніки і керує нею до виходу на пенсію в 1916 р. На 1888/89 навчальний рік Пулюя обрали ректором політехніки. Займався дослідженням та практичним використанням Х-променів, і це дає підстави вважати його співзасновником рентгенології у широкому сенсі цього поняття – як науки про невидимі Х-промені, їхню природу і сфери застосування. Він домігся найвищої на той час якості Х-променевих фотографій, опублікованих у європейській пресі. А виконана у США одним з Пулюєвих електровакуумних апаратів рентгенограма вперше у світі зафіксувала перелом людської кінцівки.

Цісар Франц-Йосиф іменував Івана Пулюя Радником Двору, нагородив Лицарським Хрестом.

«...ти був людиною сильних переконань і гостро викарбуваною особистістю, але також людиною, що знала, як дотримуватися вірності народові, з якого ти вийшов, і немає більшої вірності, ніж вірність власному народові», — так говорив про нашого земляка ректор Празької політехніки.

За свідченням очевидців, Іван Пулюй знав 15 мов, у тому числі давні — грецьку і гебрейську. Саме таку людину шукав Пантелеймон Куліш для перекладу Біблії. Їх творча співпраця тривала понад двадцять років. Переклад Нового Завіту було закінчено 1871 року.

В роки першої світової війни виступає за відродження української державності.

Помер Іван Пулюй 31 січня 1918 р. у Празі, де його і поховано.